

And the Winners are...

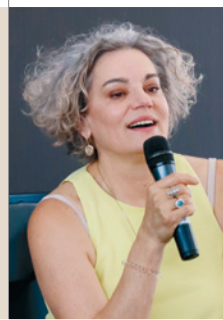
Lista completă a câștigătorilor TIFF 2022

> [Paginile 2-3](#)

Filmul care a deschis TIFF.21, *Call Jane*, vorbește despre perioada conservatoare a anilor '60 în SUA, când avorturile erau ilegale.

> [Pagina 6](#)

Actriță renumită și emblematică în industria teatrului și filmului românesc, Maia Morgenstern a participat ieri la un dialog marca InspiraTIFF.

> [Pagina 13](#)

www.tiff.ro

APERITIFF

#10

Duminică | 26 iunie | 2022
14-15 English pages

Publicație oficială a TIFF
ISSN 2784 - 3149 ISSN-L 2784 - 3149

BANCA TRANSILVANIA®

Trofeul Transilvania a ajuns la *Casa noastră*

Lungmetrajul de debut al regizorului Alejandro Loayza Grisi surprinde printr-o estetică deosebită necesitatea schimbării și confruntării barierelor naturale. El construiește portretul unui cuplu indigen din tribul Quechua, amenințat de seceta agresivă din mijlocul stepei boliviene. Pelicula *Casa noastră* este câștigătoarea Trofeului Transilvania și a Premiului Publicului, la ediția TIFF.21.

Casa noastră poate fi urmărit astăzi, de la ora 13.00, la Cinema Florin Piersic.

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 10 iunie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2022**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 13 iunie 2022:

Cinema FLORIN PIERSIC, Piața Mihai Viteazul, nr. 11

Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51

Piața Unirii

iar din 17 iunie în:

Cinema ARTA, str. Universității, nr. 3

Universitatea SAPIENTIA, str. Calea Turzii, nr. 4

Luni, 13 iunie – joi, 16 iunie: 11:00 – 19:00;

Vineri, 17 iunie – duminică, 26 iunie: 09:00 – 23:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online. Vor exista doar cinci puncte de vânzare a biletelor, la Cinema Florin Piersic, Cinema Victoria, Cinema Arta, Universitatea Sapientia și în Piața Unirii, ce vor fi deschise pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

• **Bilet de intrare unic** (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei.

• **Bilet matineu** (valabil pentru proiecțiile din intervalul orar 09.00 – 14.00): 15 lei

BILETE CU PREȚ SPECIAL:

• **Bilet pentru proiecțiile în aer liber:** 15 lei

• **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei

• **Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Mărăști și**

Cinema Dacia: 15 lei

• **Bilet pentru Gala de deschidere:** 50 lei*

• **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei*

• **Bilet pentru Concerte, cine-concerte:** 40 lei*, excepție Muzeul de Artă: 30 lei*

• **Bilet pentru Concert Eliades Ochoa,**

Star of Buena Vista Social Club: 70 lei*, după 10.06: 100 lei*

• **Bilet pentru proiecțiile Film Food:** 200 lei*

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă (exceptând copiii sub 3 ani, care nu ocupă un loc individual). Cu 5 minute înaintea începerii oricărei proiecții, se va permite intrarea în sală a deținătorilor de acreditări TIFF care nu au reușit să își procure BILETE DE INTRARE, cu condiția să existe locuri libere în sală. Locurile în sală sunt garantate până cu 5 minute înainte de începerea proiecției. De asemenea, după începerea proiecției, accesul în sală este interzis! Locurile nu sunt alocate și sunt disponibile la alegerea spectatorului. Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele. Accesul cu animale de companie nu este permis în incinta sălilor de cinema.

Pe baza actului de identitate, cetățenii ucraineni vor avea acces liber pentru proiecțiile din Piața Unirii, Parc Poligon Florești, proiecțiile cu subtitrări în limba ucraineană din secțiunea EducaTIFF (Vara când am învățat să zbor), pentru proiecțiile filmelor ucrainene (Miraj, Pamfir, Rhino) și pentru concertul DahnkaBrahka. Accesul se face în baza locurilor disponibile.

ÎN CAZ DE PLOAIE

Biletele cumpărate pentru proiecțiile care se mută în interior își păstrează valabilitatea. • Proiecția zilnică a filmului din PIAȚA UNIRII OPEN AIR, ora 21.45, va avea loc în aceeași seară la Casa de Cultură a Studenților, începând cu ora 23.00. • Proiecția zilnică a filmului din IULIUS PARC OPEN AIR va avea loc în aceeași seară la Cinema Mărăști, începând cu ora 22.30. • Proiecția zilnică a filmului de la UBB OPEN AIR, ora 22.00, va avea loc în aceeași seară la Cercul Militar, începând cu ora 23.00.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Codruța Simina

Editors

Anca Grădinariu

Laurențiu Paraschiv

Ion Indolean

Ruxandra Predescu

Oana Balaci

Emily Noejevich

Emanuela Susanu

Junior Editors

Sophia Blaga

Oana Florentina Bostan

Raluca Mefa

Andrei Micuța

Graphic design:

Carmen Gociu

Mihaela Vas

Vasile Pipaș

Tipărit la: Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

And the Winners Are...

Regizoarea Dovile Sarutyte și producătoarea Ulijana Kim

Ștefan Constantinescu

Maia Morgenstern

Producători: Claudiu Miltu, Ioachim Stroe, Robert Fita

TROFEUL TRANSILVANIA / TRANSILVANIA TROPHY

în valoare de 10.000 de euro – **CASA NOASTRĂ**, în regia lui

ALEJANDRO LOAYZA GRISI

in amount of 10,000 euro – **UTAMA**, directed by

ALEJANDRO LOAYZA GRISI

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ REGIE / BEST DIRECTING AWARD

în valoare de 3.500 de euro – **GUÐMUNDUR ARNAR**

GUÐMUNDSSON, pentru filmul **FĂPTURI DE VIS**

in amount of 3,500 euro – **GUÐMUNDUR ARNAR**

GUÐMUNDSSON, for **BEAUTIFUL BEINGS**

PREMIUL SPECIAL AL JURIIULUI / SPECIAL JURY AWARD

în valoare de 1.500 de euro, oferit de CEMACON – **FICTIUNE**

DESPRE VIAȚĂ, regizat de **DOVILE SARUTYTE**

in amount of 1,500 euro, offered by CEMACON – **FEATURE FILM**

ABOUT LIFE, directed by **DOVILE SARUTYTE**

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE / BEST PERFORMANCE AWARD

în valoare de 1.000 de euro, oferit de Conceptual Lab by Theo Nissim

– **LAURA MÜLLER** și **SCHEMCI LAUTH**, pentru rolurile din

AMANȚI DE O NOAPTE

in amount of 1,000 euro, offered by Conceptual Lab by Theo Nissim –

LAURA MÜLLER and **SCHEMCI LAUTH**, for **THE NIGHT**

BELONGS TO LOVERS

MENTIUNEA SPECIALĂ A JURIIULUI / SPECIAL MENTION OF THE JURY

actrița **ESZTER CSONKA**, pentru rolul din filmul **TANDREȚE**,

regizat de Laszlo Csujja și Anna Nemes

ESZTER CSONKA, for her performance in **GENTLE**, directed by

Laszlo Csujja and Anna Nemes

PREMIUL SECȚIUNII "WHAT'S UP, DOC?" / "WHAT'S UP, DOC?" SECTION AWARD

în valoare de 2.000 de euro, oferit de TenarisSilcotub – **PENTRU**

MINE TU EȘTI CEAUȘESCU, regizat de Sebastian Mihăilescu

in amount of 2,000 euro, offered by TenarisSilcotub – **YOU ARE**

CEAUȘESCU TO ME, directed by Sebastian Mihăilescu

MENTIUNEA SPECIALĂ A JURIIULUI "WHAT'S UP, DOC?" / SPECIAL

MENTION OF "WHAT'S UP, DOC?" JURY

ATLANTIDA, în regia lui Yuri Ancarani

ATLANTIS, directed by Yuri Ancarani

PREMIUL FIPRESCI / FIPRESCI PRIZE

oferit de juriul Federației Internaționale a Criticilor de Film unui film din

secțiunea Zilele Filmului Românesc – **IMACULAT**, regizat de Monica

Stan și George Chiper-Lillemark

offered by The International Federation of Film Critics for a film in the

Romanian Days section – **IMMACULATE**, by Monica Stan and

George Chiper-Lillemark

PREMIUL PUBLICULUI / THE AUDIENCE AWARD

în valoare de 2.000 de euro, oferit de MasterCard –

CASA NOASTRĂ în regia lui Alejandro Loayza Grisi

in amount of 2,000 euro, offered by MasterCard – **UTAMA**, directed

by Alejandro Loayza Grisi

PREMIUL PUBLICULUI PENTRU CEL MAI POPULAR FILM ROMÂNESC / THE AUDIENCE AWARD FOR THE MOST POPULAR ROMANIAN FILM

în valoare de 1.500 de euro, oferit de Dacin Sara –

CAPRA CU TREI IEZI, regizat de **VICTOR CANACHE**

in amount of 1,500 euro, offered by Dacin Sara – **THE GOAT AND**

HER THREE KIDS, directed by **Victor Canache**

PREMIUL DE EXCELENȚĂ / EXCELLENCE AWARD

oferit de Mercedes-Benz – actrița **MAIA MORGENSTERN**

offered by Mercedes-Benz – actress **MAIA MORGENSTERN**

PREMIUL ZILELE FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SECȚIUNEA LUNGMETRAJ / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST FEATURE FILM

în valoare de 10.000 de euro (constând în role de film și servicii de

post-producție), oferit de Cinelab România – **MIRACOL**, în regia lui

BOGDAN GEORGE APETRI

in amount of 10,000 euro (in post-production services) offered by

Cinelab Romania – **MIRACLE**,

by **BOGDAN GEORGE APETRI**

Bogdan George Apetri

Julien Hilmoin

Monica Stan

Andra Muhi

Marian Fărcuț

PREMIUL ZILELE FILMULUI ROMĂNESC PENTRU DEBUT / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST DEBUT

în valoare de 1.000 de euro, oferit de Banca Transilvania – **CRAI NOU**, regizat de **ALINA GRIGORE**
in amount of 1,000 euro, offered by Banca Transilvania – **BLUE MOON**, by **ALINA GRIGORE**

MENȚIUNEA SPECIALĂ ZILELE FILMULUI ROMĂNESC PENTRU SECȚIUNEA LUNGMETRAJ / ROMANIAN DAYS SPECIAL MENTION, FEATURE FILM

OM CÂINE, în regia lui Ștefan Constantinescu
MAN AND DOG, by Ștefan Constantinescu

PREMIUL ZILELE FILMULUI ROMĂNESC PENTRU SECȚIUNEA SCURTMETRAJ / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST SHORT FILM

în valoare de 5.000 de euro (constând în echipament, cameră, electrică și grip), oferit de CutareFilm – **AURICĂ, VIAȚĂ DE CÂINE**, regizat de Mihai Dragolea
in amount of 5,000 euro (camera & electric & grip equipment services), offered by CutareFilm – **AURICĂ, A DOG'S LIFE**, by Mihai Dragolea

MENȚIUNI SPECIALE ALE JURILUI ZILELE FILMULUI ROMĂNESC PENTRU SCURTMETRAJ / ROMANIAN DAYS SPECIAL MENTIONS, SHORT FILM

MOȘTENIREA, regizat de Marian Fărcuț, și **FRAGMENTĂRI**, regizat de Miruna Minculescu
THE INHERITANCE, by Marian Fărcuț, and **FRAGMENTATIONS**, by Miruna Minculescu

PREMII ÎN CADRUL PROGRAMELOR TIFF

PREMIUL "FULL MOON SCRIPT CONTEST" PENTRU CEL MAI BUN EPISOD PILOT DE SERIAL/MINISERIE / FULL MOON SCRIPT CONTEST: BEST PILOT SCRIPT FOR SERIES/ MINISERIES

în valoare de 1.500 de euro – **SQUASH A BUG FOR ME**, scenariu de Alexandru Olteanu
in amount of 1,500 euro – **SQUASH A BUG FOR ME**, by Alexandru Olteanu

TRANSILVANIA PITCH STOP

PREMIUL CHAINSAW EUROPE / THE CHAINSAW EUROPE AWARD

constând în servicii de post-producție în valoare de 25.000 de euro – **AVANOS**, regizat de Panagiotis Charamis, produs de Konstantinos Baliotis – 2D2R (Grecia)
25,000 euro in post-production services – **AVANOS**, directed by Panagiotis Charamis, produced by Konstantinos Baliotis – 2D2R (Greece)

PREMIUL DE DEZVOLTARE TRANSILVANIA PITCH STOP / THE TRANSILVANIA PITCH STOP DEVELOPMENT AWARD

oferit de Avanpost Media & TIFF, în valoare de 5.000 de euro – **40, MARIA LUISA BOULEVARD**, regizat de Kristina Spassovska, produs de Maya Vitkova-Kosev – Viktoria Films (Bulgaria)
in amount of 5,000 euro, offered by Avanpost Media & TIFF – **40, MARIA LUISA BOULEVARD**, directed by Kristina Spassovska, produced by Maya Vitkova-Kosev – Viktoria Films (Bulgaria)

PREMIUL CENTRULUI NAȚIONAL AL CINEMATOGRAFIEI REPUBLICA MOLDOVA / THE MOLDOVA NATIONAL FILM CENTER AWARD

oferit în cadrul Transilvania Pitch Stop, în valoare de 1.500 de euro – **AS SHADOWS FADE**, regizat de Burcu Aykar, produs de Muge Ozen (Turcia)
offered within the Transilvania Pitch Stop program, in amount of 1,500 euro – **AS SHADOWS FADE**, directed by Burcu Aykar, produced by Muge Ozen (Turcia)

Miruna Minculescu

PREMIUL COCO / THE COCO AWARD

oferit de Connecting Cottbus Co-Production Market – **WHERE ELEPHANTS GO?**, regizat de Gabi Șarga și Cătălin Rotaru, produs de Gabriela Suci-Pădurețu – Atelier de Film (România)
offered by Connecting Cottbus Co-Production Market – **WHERE ELEPHANTS GO?**, directed by Gabi Șarga and Cătălin Rotaru, produced by Gabriela Suci-Pădurețu, Atelier de Film (Romania)

PREMIUL VILLA KULT DEVELOPMENT / THE VILLA KULT DEVELOPMENT AWARD

în valoare de 500 de euro, dedicat cheltuielilor de dezvoltare și cercetare pentru un proiect din România/Moldova – **LIGHT**, regizor Maxim Baraliuc, producător Ana Volosinovi – MADS (Republica Moldova)
in amount of 500 euro, dedicated for the development and research costs of a Romanian/Moldavian project – **LIGHT**, directed by Maxim Baraliuc, produced by Ana Volosinovi – MADS (Republic of Moldova)

COMPETIȚIA LOCALĂ / LOCAL COMPETITION

PREMIUL COMPETIȚIEI LOCALE / LOCAL COMPETITION AWARD

în valoare de 1.500 de euro, oferit de Banca Transilvania, și servicii de producție în valoare de 15.000 de euro pentru următorul proiect de film al regizorului, acordate de Numa Film – **EMILIA HOSU ARE H.I.V.**, regizat de Ioana Păun
in amount of 1,500 euro, offered by Banca Transilvania and post-production services, in amount of 15,000 euro, offered by Numa Film – **EMILIA HOSU HAS H.I.V.**, directed by Ioana Păun

MENȚIUNE SPECIALĂ A JURILUI / SPECIAL MENTION IN THE LOCAL COMPETITION

constând în servicii de post-producție în valoare de 7.000 de euro, oferite de Numa Film – **DRAGOSTE ÎN VREMEA CORONEI/ SZERELEM A KORONA IDEJÉN**, realizat de Szucher Ágnes-Bernadett
in amount of 7,000 de euro (in post-production services), offered by Numa Film – **DRAGOSTE ÎN VREMEA CORONEI/ SZERELEM A KORONA IDEJÉN**, directed by Szucher Ágnes-Bernadett

ALTE PREMII / OTHER AWARDS

BURSA ALEX. LEO ȘERBAN / ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP

în valoare de 2.500 de euro, oferită în parteneriat cu Conceptual Lab by Theo Nissim – proiectul **NU MĂ LĂSA SĂ MOR**, lungmetraj în dezvoltare, semnat de Andrei Epure și Ana-Maria Gheorghe
in amount of 2,500 euro, offered in partnership with Conceptual Lab by Theo Nissim – **DON'T LET ME DIE**, feature film by Andrei Epure and Ana-Maria Gheorghe

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL BURSEI ALEX. LEO ȘERBAN / ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP SPECIAL MENTION

în valoare de 500 de euro, oferită de Asociația Festivalul de Film Transilvania – proiectului **CINEFILIA**, dezvoltat de Andreea Alexandra Vraja
in amount of 500 euro – **CINEFILIA**, by Andreea Alexandra Vraja

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL BURSEI ALEX. LEO ȘERBAN / ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP SPECIAL MENTION

în valoare de 1.000 de euro, acordată în parteneriat cu Conceptual Lab by Theo Nissim unui tânăr actor român care s-a remarcat într-un scurtmetraj sau un lungmetraj a cărui premieră a avut loc în anul 2021 – **CONRAD MERICOFFER**, pentru rolul din **CÂMP DE MACI** în amount of 1,000 euro, offered in partnership with Conceptual Lab by Theo Nissim to a young Romanian actor in a short or feature film that premiered in 2021 – **CONRAD MERICOFFER** for **POPPY FIELD**

PREMIUL JURILUI TINERILOR FRANCOFONI / THE YOUNG FRANCOPHONE JURY PRIZE

oferit de TV5 Monde, Institutul Francez, RFI România – **L'ÉVÈNEMENT**, regizat de Audrey Diwan (Franța)
offered by TV5 Monde, RFI Romania, Institut Français – **L'ÉVÈNEMENT**, directed by Audrey Diwan (France)

Mihai Dragolea

PROIECȚII SPECIALE

Un nou început

Pentru Élise (Marion Barbeau, convingătoare în primul său rol), care a moștenit pasiunea pentru dans de la mama sa, să fie pe scenă e tot ce vrea să facă în viață.

Numai că într-o zi, după ce își prinde iubitul sărutându-se cu altcineva în *backstage*, toată concentrarea pe care punea preț pentru fiecare prestație dispare: tânăra balerină cade în timpul unui spectacol și își rupe glezna, iar acel vis pare deodată de neatins. Începe să facă fizioterapie cu Yann (François Civil), însă rezultatele întârzie să apară, astfel că sfatul doctorului e să se opereze și să ia o pauză lungă – dacă va mai putea dansa vreodată, nimeni nu poate să spună. Pentru a se reinventa după lovitura grea, Élise călătorește în Bretania alături de prietena sa Sabrina (Souheila Yacoub) și partenerul ei Loïc (Pio Marmai), unde se vede nevoită să-și confrunte temerile, familia și noua realitate.

În ciuda unei intrigi destul de simple și a unui prim act ușor stângaci, *Un nou început*, filmul de dans al acestei ediții, e un tribut fantastic adus artei coregrafice și creației în general. Refacerea fizică, mentală și sentimentală a eroinei sale demonstrează că regizorul Cédric Klapisch știe cum să transpună pe ecran personaje umane, complexe în sensibilitatea lor. Soarta sumbră a lui Élise este animată pe

parcurs de apariții amuzante precum cea a fizioterapeutului hilar, a bucătarului Loïc, a tatălui Henri (Denis Podalydès), dar și a coregrafului Hofesh Shechter, care se joacă pe sine – toți reprezintă o sursă de umor binevenită pentru public și de speranță pentru protagonistă, care oferă totodată profunzime poveștii. Modul plin de energie în care scenele de dans

nu sunt folosite, ca în multe alte filme, doar ca un accesoriu, ci ca mijloace narrative care completează povestea lui Élise, oferindu-i o fluiditate care permite imersarea completă.

Un *feel-good movie* de neratat, *Un nou început* rulează astăzi, 26 iunie, de la 20:45 la Cercul Militar.

Laurențiu Paraschiv

După ce în anii trecuți au încântat publicul de la TIFF cu filme precum *Capodopera mea* (în 2019) și *Cetățeanul de onoare* (în 2017), regizorii argentinieni Mariano Cohn și Gastón Duprat revin la Cluj cu cel mai mare film al lor de până acum, făcut însă în același stil satiric care invită la reflecție: *Competiția oficială*, cu Penélope Cruz, Antonio Banderas și Oscar Martínez în rolurile principale, despre secretele ascunse (și murdare) ale producției de film și modul în care aceasta îi afectează pe cei care aleg să-i urmeze calea (necurată).

Avem de-a face cu o comedie care, prin situațiile sale absurde și personajele narcisiste deosebit de enervante, ne aruncă în mijlocul unui război al orgoliilor din mediul artistic, neînsemnat pentru publicul de rând, dar cu mari pretenții oricum. În ea, un miliardar care împlinește 80 de ani decide pe nepusă masă că a venit vremea să lase o moștenire semnificativă pentru generațiile următoare. Dar ce? Un pod durabil? Nu, evident: un film legendar pentru care îi caută pe cei mai buni din industrie. Renumita regizoare de filme de artă pe care nimeni nu le înțelege

Lola Cuevas (Cruz) e aleasă la cârmă, iar curând i se alătură cei mai buni doi actori ai momentului, amândoi nemaipomenit de talentați, dar și cu ego-uri pe măsură: Félix Rivero (Banderas), un *Hollywood darling*, și radicalul actor de teatru Iván Torres (Martínez), care urăște celebritatea. Când Lola îi supune la probe din ce în ce mai excentrice, Félix și Iván, care nu sunt tocmai cei mai buni prieteni, se văd nevoiți nu doar să se înfrunte reciproc, ci și să-și reevalueze credințele din temelii.

Deși completat de un scenariu solid și decoruri extravagante, distribuția este adevăratul punct forte al filmului: cei trei nu sunt aleși doar pentru legitimiza filmul cu importanța numelor lor, ci pentru a da naștere unor personaje complexe, cu personalități debordante, toate interpretate formidabil. Ciocnirea de personalități și nevoia fiecăruia de a fi protagonistul propriei povești (și poveștilor altora, dacă se poate) sunt delicioși de văzuți desfășurându-se pe ecran.

Competiția oficială rulează în închiderea TIFF.21 astăzi, 26 iunie, de la 21:45 în Piața Unirii Open Air și în Parc Poligon Florești.

Laurențiu Paraschiv

Mircea Geoană, secretar general adjunct al NATO, despre documentarul *Navalnîi*: „Nu m-am uitat la un film, ci la un episod din istoria umanității”

Mircea Geoană, secretarul general adjunct al NATO, a fost invitatul special al ultimei ediții a întâlnirilor TIFF TALKS din cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania din acest an.

Invitația la această discuție pe baza documentarului *Navalnîi* – ce-l are în centru pe activistul anti-corupție Alexei Navalnîi – a fost primită de către secretarul general adjunct al NATO cu surprindere, declarând că „așa ceva nu se refuză”.

Documentarul a fost proiectat vineri, la Casa de Cultură a Studenților, de unde Mircea Geoană a reușit să tragă câteva concluzii a acestei producții *făcute profesionist*. „Am fost foarte surprins de audiența tânără (aproape exclusiv tineri), dar am plecat cu sentimente de furie, admirație, un mic sentiment de dubiu și, în final, unul de anxietate”, a povestit acesta gazdei sale, jurnalistul Mihnea Măruță.

Mircea Geoană a relatat că sentimentul de admirație a fost generat de perso-

najul Alexei Navalnîi, considerat principalul opozant al regimului de la Kremlin condus de Vladimir Putin, și unul din motive este pentru că acesta crede într-o posibilă democrație în Rusia. Sentimentul de dubiu, a explicat Geoană, s-a referit la susținerea pe care Navalnîi o are și transparența organizației din spatele lui. Secretarul general NATO a mai simțit furie, pentru că „Gulagul nu a dispărut, din păcate, din siajul puterii rusești” și anxietate, pe care a descris-o ca fiind „mai mult un sentiment de frică, un fel de închisoare în aer liber a Rusiei”. Observația ulterioară subliniază că „oamenilor de acolo le este frică să spună ceva, să facă ceva”.

Misiunea lui Alexei Navalnîi „este mai importantă decât propria sa persoană”, a

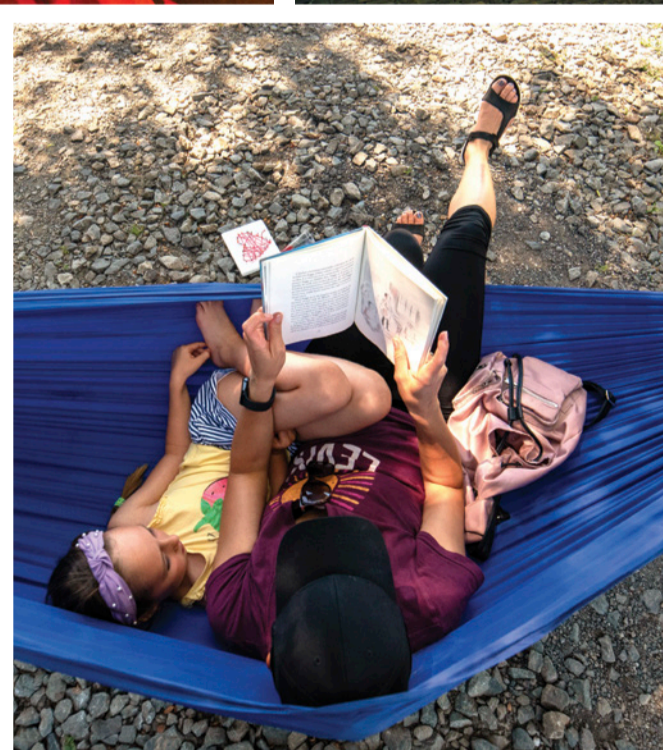
mai opinat Mircea Geoană, care a mărturisit că a dezvoltat o admirație pentru activistul anti-corupție. „S-a bătut aproape singur cu nedreptatea. Azi-noapte m-am trezit din somn de câteva ori pentru că subconștientul meu încă analiza acțiunile din film.”

Documentarul *Navalnîi* descrie povestea din spatele ușilor pe care Vladimir Putin a încercat să le închidă. Opoziția lui Alexei Navalnîi față de regimul de la Kremlin i-a adus două condamnări cu suspendare pentru organizarea de proteste „ilegale”.

După eliberarea sa din închisoare, în anul 2019 este re-arestat până în 2020, când punerea în libertate reușește să-l aducă în fața unei situații drastice – otrăvirea, în timpul unui zbor cu noviciok.

Firul roșu al poveștii se bifurcă în revelația adevăratei naturi a regimului politic din Rusia și controlul mass-mediei și al internetului, dar și în sublinierea practicării jurnalismului în epoca rețelelor sociale și a dark web.

Oana-Florentina Bostan

PIAȚA UNIRII

Rețeaua Jane – Let the Sunshine In

Avem în față o perioadă conservatoare în America, unde tradiția e mai puternică decât orice. Ne aflăm la final de ani '60, iar avorturile sunt ilegale.

Sarcina lui Joy (Elizabeth Banks), o housewife get-beget, îi pune viața în pericol. Nu știe ce să facă. „Cazi pe scări, eu așa am rezolvat”, se aude o soluție.

Joy alege totuși să meargă în fața comisiei și să ceară o întrerupere de urgență. Cererea îi este refuzată: legea se va respecta dacă există un procent, cât de mic, de șanse ca femeia să supraviețuiască. Joy însă nu e deloc genul să-și riște viața pentru o lege care nu ține cont de dorința sau problemele ei, așa că pornește în căutare de alternative.

Soluția vine de la Jane, o organizație underground pe care Joy o descoperă, o testează pe propria piele, apoi se implică în așa un hal încât umple cartierul de plăcinte cât exersează chiuretajul pe un dovleac. Pentru că viața dublă a unei soții din suburbiile americane e bine să treacă prin stomac pentru a rămâne secretă.

Rețeaua Jane a existat în realitate și,

între 1969 și 1973, a asigurat servicii medicale pentru a permite femeilor să aibă dreptul de decizie asupra propriului corp în condiții optime. În această perioadă, se crede că s-au făcut aproximativ 11 de avorturi.

Call Jane este o poveste cu happy end, tonică și decisă să spună ceva despre puterea care stă gata să fie descoperită în oricare dintre noi și mai ales despre cât de important e să încercăm să ajutăm, oricând, prin orice mijloace, atât cât putem.

Filmul se bucură de acordurile melodiei 'Let the Sunshine In', pe care îl putem simți ca un îndemn la a lupta pentru viață. Faptul că stelara Joy nu pierde nimic pe drum e aproape necredibil, însă teribil de emoționant și îndeamnă să luptăm

pentru ce avem, să ne bucurăm de fiecare clipă. Un mesaj optimist și o senzație extrem de necesară pentru realitate pe care o trăim, care ne arată că istoria se repetă, cu toate greșelile ei.

Filmul a deschis oficial ediția din 2022 în Piața Unirii Open Air și poate fi văzut astăzi, 26 iunie, de la ora 10:00, la Cinema Victoria.

Crăița Nanu

Curtea Supremă a Statelor Unite, care are o majoritate conservatoare, a anulat vineri, 14 iunie, o hotărâre care, timp de aproape jumătate de secol, a garantat dreptul femeilor americane la avort. În consecință, se estimează că aproximativ 36 de milioane de femei din SUA vor pierde accesul la avort în statele lor, potrivit cercetărilor Planned Parenthood, o organizație

de asistență medicală. O analiză The New York Times arată că după noua decizie, jumătate din statele SUA vor interzice avorturile.

Filmul care a deschis TIFF.21, *Call Jane*, vorbește exact despre perioada conservatoare a anilor '60, în care, în SUA, avorturile erau ilegale. Și vorbește despre efectele sinistre ale acestui tip de interdicție.

Krzysztof Kieślowski rămâne în memoria colectivă ca unul dintre cei mai renumiți regizori europeni din istorie și cu siguranță unul dintre cei mai cunoscuți cineaști polonezi. Cu toate acestea, publicul larg știe prea puțin despre cariera sa de documentarist, despre *Personnele*, primul lui lungmetraj de ficțiune, creat pentru televiziune, sau despre *The Scar* din 1976, lucrarea ficțională cu care a debutat pe ecranele cinematografulor. În cel din urmă, tranziția de la realizator de documentare este încă puternic vizibilă, dar anticipează stilul original pe care Kieślowski îl va aborda în viitoarele sale creații și marchează începutul unei cariere în domeniul cinematografului de ficțiune care va dăinui mult timp după dispariția lui.

Acțiunea din *The Scar*, inspirată din reportajul unui jurnalist, se concentrează în jurul protagonistului Stefan Bednarz, pus de către guvernul partidului socialist care conducea Polonia la momentul respectiv în funcția de director al unei uzine chimice ce urmează să se construiască în apropierea unei comunități relativ înapoiate. Bednarz este

ales nu datorită realizărilor sale, ci mai degrabă datorită aptitudinilor diplomatice pe care le posedă. Din acel punct, viața lui urmează o traiectorie pavată cu tensiuni și neliniști. Ajunge prins la mijloc între locuitorii orașelului care nu își doresc finalizarea proiectului, figurile autoritate comuniste cărora trebuie să le răspundă și familia lui, formată dintr-o fiică și o soție, pe care le neglijează desăvârșit în încercarea de a-și duce la capăt responsabilitățile profesionale.

Cu acest film, Kieślowski marchează și începutul asocierii sale cu mișcarea poloneză numită Cinemaul Anxietății Morale. Pentru că, deși are o natură socială, chiar ușor politică, *The Scar* punctează mai ales o dilemă morală: Bednarz crede cu tărie în beneficiile uzinei și în ideologia partidului, însă cine poate ști ce e avantajos pentru ceilalți și cine poate să impună cuiva varianta lui de „avantajos”?

Filmul rulează în cadrul secțiunii Close-up Krzysztof Kieślowski duminică, 26 iunie, ora 12:15, la Universitatea Sapienta.

Oana Balaci

3x3

Povestea soției mele – gelozie

Ildikó Enyedi a fost nominalizată la Palme d'Or cu acest film, revenind la Cannes după o pauză de trei decenii.

Bazat pe romanul lui Milan Fust, *Povestea soției mele* reprezintă un tip de cinema baroc, amintind de felul cum cinemaul se făcea pe vremuri, și vorbește, printre multe altele, despre destin, iubire și alegeri dificile.

Căpitanul de vas Jacob Störr face un pariu cu un prieten: se va însura cu prima femeie care îi iese în cale. Atunci intră în localul unde se află superba, șarmanta Lizzy. Cuplul Léa Seydoux-Gijs Naber construiește o poveste de dragoste puternică și alambicată, undeva în anii '20, pe mare, locul misterului și al relațiilor idilice.

Enyedi rămâne cronologic în prima parte a secolului trecut (cum se întâmplă și în *Secolul Meu 20*), dar nu înainte de primul război mondial, ci ajunge de data asta în perioada interbelică, pe care o redă su-

perb. Alături de tablourile vizuale electrizante, filmul propune o intrigă la care nu caută neapărat să răspundă, ci operează misterios: este Lizzy fidelă relației lor sau are un amant? Povestea oferă acest posibil vârful al unui triumf amoros, în persoana lui Dedin (Louis Garrel), scriitor fără venit, dar care se trage dintr-o familie impor-

tantă și, prin urmare, se lipsește de înalta societate pentru a păstra aparențele.

Contrastul dintre banalul Gijs Naber și flamboaiantul Louis Garrel a fost îndelung comentat de critica străină, Enyedi asumându-și un risc calculat prin punerea în opoziție a doi bărbați aflați la extreme, prototipizând povestea. Dar cum

altfel ar fi putut vorbi despre faptul că uneori, orbiți de dragoste, luăm cele mai ilogice decizii, cu care suntem apoi nevoiți să trăim în suflet toată viața...

Filmul rulează duminică, 26 iunie, ora 16:45, la Universitatea Sapientia.

Ion Indolean

THE FESTIVAL MUST GO ON
ANYTIME. ONLINE

TIFF UNLIMITED

Cinema-ul tău alternativ. De acasă.

SALE
10-30 iunie

15 €* | 27 €* | 50 €*
3 luni | 6 luni | 12 luni

*Prețurile includ TVA. Toate tipurile de abonament beneficiază de acces gratuit timp de o lună

Abonează-te pe unlimited.tiff.ro și vezi filme premiate din toată lumea, de la cinești care provoacă și inspiră. Conținut reînnoit constant, cu peste 200 de titluri disponibile.

COMPETIȚIE

Casa noastră.

Realismul magic care taie respirația

Lungmetrajul de debut al regizorului Alejandro Loayza Grisi surprinde printr-o estetică deosebită necesitatea schimbării și confruntării barierelor naturale.

El construiește portretul unui cuplu indigen din tribul Quechua, amenințat de seceta agresivă din mijlocul stepei boliviene. Vârștii păstori Virginio și Sisa (actorii neprofesioniști cu joc excepțional José Calcina și Luisa Quispe) resimt tot mai accentuat efectele încălzirii globale; speranțele lor scad treptat în momentul în care zilele trec, iar ploaia pentru care se roagă și pe care nu au mai văzut-o de un an nu își mai face apariția. Deși turma lor de lame cedează încet la deshidratare și resursele lor sunt pe terminate, atașamentul pentru casa și pământurile în care și-au trăit întreaga existență nu le permite să se mute în orașul vecin, La Paz. Cei doi intenționează să moară acolo, în ciuda insistențelor nepotului lor, Clever (Santos Choque) de a pleca alături de el în căutarea unui trai mai bun.

Pelicula *Casa noastră* este câștigătoarea Trofeului Transilvania de la ediția TIFF.21. și poate fi urmărită astăzi, de la ora 13.00, la Cinema Florin Piersic.

Alături de directorul de imagine Barbara Alvarez, Loayza Grisi a conceput o sensibilitate vizuală distinctă pentru filmul său. Fiecare cadru apare ca o contemplare a peisajelor din acel colț superb al Americii de Sud; putem observa acest aspect încă din prima imagine a filmului, în care îl vedem pe Virginio mergând singur prin pustiul arid și nemărginit. Ritmul lent, compozi-

țiile simetrice și echilibrate vin în completarea atmosferei încărcate emoțional: camera observă personajele, lăsându-le să-și desfășoare în voie existența anevoioasă sau ritualurile specifice, precum sacrificarea unui animal cu scopul invocării unor zeițăi. Camera intervine în spațiul intim al personajelor (văzute acum în prim-plan) doar când se află în dormitor, având rolul de

mediator (sau simplu privitor) al unei câștigătoare de câteva zeci de ani.

Nelipsit de simboluri și motive recurente, legende și obiceiuri locale, *Utama* (*Casa noastră* în quechua) surprinde într-un mod aparte viața dintr-o perspectivă poate prea puțin cunoscută publicului larg.

Emanuela Susanu

BT PAY ȘI
PRIETENUL
CARE NU VREA SĂ FACĂ
SPLIT THE BILL

Genul programului: dramă

Descarcă aici:

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compania de Apă Someș
îmbrățișează valorile ecologice
și prezintă proiecțiile eco la TIFF 2022.

LUNĂ PLINĂ

Lucifer

O călătorie ezoterică între îngeri și demoni

În ultima zi a festivalului, avem filmul unei tinere promisiuni a cinematografului austriece, Peter Brunner. Tânăr fiu al unui psihanalist și al unei pictor terapeut, *Lucifer (Luzifer)* (2021) se remarcă prin vicisitudinile imaginilor, precizia sunetului și belșugul metaforelor cu care lucrează.

Este vorba de un film de artă experimentală care profită de potențialul mistic, și chiar ezoteric al Alpilor.

De la secvențe cu vacuțe care nasc, păduri defrișate și filmări cu drona, *Lucifer (2021)* este orice altceva decât convențional. Pe lângă opulența sunetu-

lui său, ceea ce iese în evidență cel mai mult este complexitatea sa alegorică. Lucifer negociază impactul modernismului cu „armonia” adusă de religie și natură plutind cu imagini sferice și sunete grele, care devine principiul său de articulare. Potrivit criticilor, este „o ilustrare exemplară a capacității limbajului filmului de a da profunzime celor mai profunde și sincere sentimente ale sufletului uman”.

Inspirat din povestea adevărată a unui episod de exorcism, filmul spune povestea unui bărbat cu, Johannes (Franz Rogowski), care se află în pragul inocenței copilărești și a handicapului mintal

al unui copil sălbatic și mama lui, Maria (Susanne Jensen), o fostă alcoolică și dependentă de droguri. În efortul de a-și depăși dependențele, Maria se refugiază într-o colibă pe munte alături de fiul ei și în vindecarea ezoterică a ritualurilor și o eliberare prin credință. Căutarea mântuirii și calea pocăinței nu sunt exclusiv Mariei, dar ea își extinde martiriul asupra fiului ei. Despărțit de lume și constrâns în exil în natură, Johannes își găsește un suflet prietenos în vulturul său.

Odihna spirituală a munților este însă distrusă ca urmare a vânzării terenului pe care se află coliba. Este vorba despre

construirea unei stațiuni de schi pentru profit, ceea ce declanșează un lanț de evenimente dezastruoase a căror origine nu este foarte clară. Simțim cum, însă, apare o forță ambiguă a mirosului ancestral care pare să protejeze ceea ce îi aparține de drept. Într-o metaforă nestrămutată a dezvoltării urbane, exploatarea turistică a paradisului alpin amenință să otrăvească și să-l trezească pe diavol.

Filmul devine astfel o poveste a atrocităților care se oprește doar cu imaginea arderii în flăcări. Asistăm atât la incest, cât și la violența fizică, biciuire și distrugere generală, de parcă paradisul etern ar fi fost aspirat într-un vârtej. Pe marginea prăpastiei, Johannes este sfâșiat între arhanghelul Rafael și îngerul căzut al lui Lucifer.

Premiat cu un Boccacino d'Oro printre alte distincții, îl puteți urmări astăzi la Universitatea Sapientia, de la ora 22.30.

Emily Noejovich

Fii chef la cele mai cool proiectii

De meniul preferat se ocupă tazza

Descărcăți de pe **App Store** **ACUM PE Google Play**

BUCURĂ-TE DE FILM. GRIJILE RĂMÂN LA NOI

groupama.ro
AloGroupama: 0374 110 110

LUNĂ PLINĂ

Să nu vorbești cu păcat: la limita dintre disconfort și frustrare

Cel de-al treilea lungmetraj al regizorului danez Christian Tafdrup surprinde într-o manieră inconfortabilă transformarea unei reuniuni de familie banală în aparență în mister și anxietate.

Filmul are la bază o trăsătură specifică societății contemporane - *political correctness*, presărată simultan de o politețe dusă la extrem și conceptul măștilor pe care le folosim public (probabil) pentru auto-apărare. Ceea ce începe ca o escapadă de weekend oarecum bizară, dar nu complet nepotrivită, va cunoaște

un *twist* sinistru, inteligent manevrat de cineast prin atmosfera gradual apăsătoare, de suspans (de altfel specifică unui horror psihologic). *Să nu vorbești cu păcat* începe cu frumosul peisaj rural toscan. E vară, cald, frumos, cu iz de vacanță. Vedem cuplul danez format din Bjorn (Morten Burian) și Louise (Sidsel Siem Koch) alături de fiica lor Agnes (Liva Forsberg) cazați în vila lor boemă. Ei se întâlnesc cu un alt cuplu, olandez de această dată, Patrick (Fedja van Huêt) și Karin (Karina Smulders) împreună cu fiul lor Abel (Marius Damslev). Formulele folosite în construirea portretelor de familie sunt atât de similare, încât deja poți simți în aer *plot-twistul*

pentru care Tafdrup ne inițiază încă din primele scene. Imediat după întâlnirea lor, avem primul indiciu: Bjorn devine atras poate puțin mai mult decât e cazul de personalitatea agitată și îndrăzneată a lui Patrick. Deși nu există un substrat narativ care să descrie explicit relația lor cu tentă subtil erotică, camera nu se sfiește să urmărească detalii care să demascheze acest fapt, precum fixarea chipului lui Bjorn într-un prim-plan în timp ce el îl urmărește cu privirea pe Patrick cu un zâmbet larg deschis. Totul devine previzibil și extrem de violent ulterior. Tafdrup manipulează înțelept cotele noastre de disconfort - deși bănuim cum va denatura situația în cli-

max (într-o notă vizibil inspirată din *Funny games* a lui Haneke), modalitățile prin care cineastul ne conduce acolo sunt mai inconfortabile decât rezoluțiile în sine. Când Karin și Patrick își arată în sfârșit dinții, singurii oameni care sunt surprinși sunt Bjorn și Louise. Tot ce ne rămâne de făcut e să urmărim un deznodământ pe care îl bănuim deja, în timp ce așteptăm să se scurgă minutele de anxietate desăvârșită. Satira daneză care urmărește provocările omului din clasa de mijloc a societății rulează în ultima zi a TIFF.21 de la 22:30 la Cinema Victoria.

Emanuela Susanu

EQS

THIS IS FOR YOU, FILM LOVERS.

Autonomie de până la 770 km și un design elegant, care pune în lumină o formă legendară. Viitorul luxului electric este aici. Și îți aparține.

Noul EQS, 100% electric, de la Mercedes-EQ.

Descoperă modelul pe [mercedes-benz.ro/EQS](https://www.mercedes-benz.ro/EQS)

EQS 450+: consum de curent în kWh/100 km (în regim mixt): 19,8 - 15,6 kWh/100 km; emisii CO₂ în g/km (în regim mixt): 0.¹
EQS 580 4MATIC: consum de curent în kWh/100 km (în regim mixt): 21,1 - 18,4 kWh/100 km; emisii CO₂ în g/km (în regim mixt): 0.¹

¹ Valorile comunicate au fost stabilite conform procedurilor de măsurare impuse. Consumul de curent și autonomia au fost determinate pe baza Regulamentului 692/2008/CE. Consumul de curent și autonomia depind de configurația autovehiculului. Autoturismul din imagine este cu titlu de prezentare.

10 pentru FILM la TIFF, 2022: Robert Radoveneanu: „Am simțit că am nevoie de ceva mai mult ca să înțeleg această lume” (auto-interviu)

10 actori de teatru sunt prezentați anual, în cadrul TIFF, profesioniștilor din lumea filmului și publicului. Programul 10 pentru FILM la TIFF își propune să promoveze figuri noi în filmul românesc și îi vizează pe actorii care nu au avut până acum șansa afirmării în cinema românesc, indiferent de vârstă.

Foto: Sabina Costinel

Cei 10 selectați pentru ediția a 11-a a programului sunt: Magor Bocsárdi (Sf. Gheorghe), Iulia Colan (Craiova), Sara Cunceș (București), Ada Dumitru (Pitești), Reka Kovacs (București), Robert Radoveneanu (București), George Rotaru (București), Irina Sibef (Giurgiu), Doru Talos (Cluj) și Mihaela Velicu (București).

Robert Radoveneanu (50 ani), absolvent al Facultății de Arte, din cadrul Universității Hyperion, secția Arta Actorului, în 1995, Robert Radoveneanu este actor angajat al Teatrului Excelsior, București. Robert ne-a vorbit despre el într-un auto-interviu din care am extras următorul paragraf:

Unul dintre cele mai mari neajunsuri pentru un actor este să nu aibă „o voce”. Sunt un actor anonim și până la un punct, îmi place acest statut. Nu mă vezi pe postere sau în reviste și cel mai mult îmi place să mă vezi pe ecran sau pe scenă și să nu mă recunoști pe stradă. Asta este ciudățenia mea. Nu sunt înnebunit să mă dau în spectacol dacă nu este organizat

cadru așa cum mi-ar plăcea mie. Până la urmă, deși aș putea să mă descurc și fără reflectoare, cred că habitatul natural al actorului este scena.

Îmi place aventura și am văzut că totul este posibil. Am câteva fotografii cu mine la câțiva ani, în care mă surprindeau după ce evadam discret, mă duceam la oglinda din hol și încercam să mă observ cum privesc în altă parte. De la o vreme nu mai pot să intru pe scenă fără să îmi încălzesc corpul. Fac o suită de mișcări care îmi fac tendoanele, încheieturile, mușchii să se miște mai în voie, sau mai bine spus mai altfel decât în mod normal. Poate că diferența nu este foarte vizibilă dar ceva din mine se activează după această rutină. Mă ajută să mă simt mai „meta”, mai disponibil, mai altfel. Ce se întâmplă pe scenă, rămâne pe scenă. Îmi aduc aminte cu dificultate replici din spectacole dacă nu sunt acolo. Acum am 50 de ani și sunt actor. Am spus bine, da. Acum sunt actor. Caut adevărul, sinceritatea și prospețimea. (interviul integral pe LiterNet.ro la <https://agenda.liternet.ro/cronici/10pentrufilmattiff.html>)

PROGRAM / DUMINICĂ / 26 Iunie

■ CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR AL PREMIULUI PUBLICULUI
Casa noastră (Utama)
Alejandro Loayza Grisi | 88' | Bolivia, Uruguay, Franța [9R1]

13:00
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR AL TROFEULUI TRANSILVANIA
Casa noastră (Utama)
Alejandro Loayza Grisi | 88' | Bolivia, Uruguay, Franța [9R2]

15:30 **Supernova**
Grota (Il buco)
Michelangelo Frammartino | 94' | Italia, Franța, Germania [9R3]

17:30 **Supernova**
Filca (La hija)
Manuel Martín Cuenca | 123' | Spania [9R4]

20:00 **Fără limită**
Așa o vară (Un été comme ça)
Denis Cote | 139' | Canada [9R5]

■ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 **Piața Unirii**
Căpitanul Volkonogov a scăpat (Captain Volkonogov Escaped)
Natasha Merkulova, Aleksey Chupov | 126' | Rusia, Estonia, Franța [9C1]

18:30 **Piața Unirii**
Maigret
Patrice Leconte | 89' | Franța, Belgia [9C2]

20:30 **Fără limită**
Flux Gourmet
Peter Strickland | 111' | Marea Britanie, SUA, Ungaria [9C3]

■ CINEMA VICTORIA

10:00 **Piața Unirii**
Rețeaua Jane (Call Jane)
Phyllis Nagy | 121' | SUA [9V1]

12:30 **Focus Israel**
Nu sunt eu (I Am Not)
Tomer Heymann | 96' | Israel, Guatemala [9V2]

15:00 **Supernova**
Alcarràs
Carla Simon | 121' | Spania, Italia [9V3]

17:30
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR AL PREMIULUI PENTRU REGIE
Făpturi de vis (Beautiful beings)
Guðmundur Arnar Guðmundsson | 123' | Islanda, Danemarca, Suedia, Olanda, Cehia [9V4]

20:00
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR AL PREMIULUI SPECIAL AL JURIIULUI
Fițiune despre viață (A Feature Film About Life)
Dovile Sarutyte | 100' | Lituania, SUA [9V5]

22:30 **Lună plină**
Să nu vorbești cu păcat (Speak No Evil)
Christian Tafdrup | 97' | Danemarca, Olanda [9V6]

■ CERCUL MILITAR

13:15 **Focus Polonia**
Filmul din Balcon (The Balcony Movie)
Pawel Lozinski | 101' | Polonia [9W1]

15:45
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR AL PREMIULUI PENTRU INTERPRETARE
Amanți de-o noapte (La nuit aux amants)
Julien Hilmoin | 88' | Franța [9W2]

18:15
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR AL PREMIULUI SECȚIUNII WHAT'S UP, DOC?
Pentru mine tu ești Ceaușescu (You Are Ceaușescu To Me)
Sebastian Mihăilescu | 100' | România [9W3]

20:45 **Proiecții speciale**
Un nou început (En corps)
Cédric Klapisch | 118' | Franța, Belgia [9W4]

■ CINEMA ARTA

10:00 **Larger Than Life**
Cetățeanul Ashe (Citizen Ashe)
Sam Pollard, Rex Miller | 94' | Marea Britanie, SUA [9A1]

12:00 **Ziua maghiară**
Divele (Divas)
Máté Kőrösi | 80' | Ungaria [9A2]

14:00 **Close-up Krzysztof Kieslowski**
Fără sfârșit (No End)
Krzysztof Kieslowski | 104' | Polonia [9A3]

16:15 **Focus Polonia**
Nu lăsa urme (Leave No Traces)
Jan P. Matuszynski | 160' | Polonia, Cehia, Franța [9A4]

19:30 **Larger Than Life**
Iubirile Patriciei Highsmith (Loving Highsmith)
Eva Vitija | 84' | Elveția, Germania [9A5]

21:30 **Focus Polonia**
Toate spaimetele noastre (All Our Fears)
Lukasz Gutt, Lukasz Ronduda | 94' | Polonia [9A6]

■ SAPIENTIA

10:15 **Film Food**
Pâinea noastră (Breaking Bread)
Beth Elise Hawk | 86' | SUA, Israel [9S1]

12:15 **Close-up Krzysztof Kieslowski**
Cicatricea (The Scar)
Krzysztof Kieslowski | 103' | Polonia [9S2]

14:30 **Fără limită**
Moartea lui Khan Eunuch (Killing the Eunuch Khan)
Abed Abest | 111' | Iran [9S3]

16:45 **3x3, Ziua maghiară**
Povestea soției mele (The Story of My Wife)
Ildiko Enyedi | 170' | Ungaria, Franța, Germania, Italia [9S4]

20:00 **Focus Israel**
Imaginea victoriei (Image of Victory)
Avi Neshet | 130' | Israel [9S5]

22:30 **Lună plină**
Lucifer
Peter Brunner | 103' | Austria [9S6]

■ CINEMA MĂRĂȘTI

19:30 **Piața Unirii**
Stejarul (Le chêne)
Laurent Charbonnier, Michel Seydoux | 80' | Franța [9Z1]

■ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

19:30 **Piața Unirii**
Iluzii pierdute (Illusions perdues)
Xavier Giannoli | 144' | Franța, Belgia [9D1]

■ MUZEUL DE ARTĂ

21:30 **Larger Than Life**
Dean Martin: King of Cool
Tom Donahue | 103' | SUA [9M1]

■ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

ÎNCHIDEREA OFICIALĂ / OFFICIAL CLOSING

21:30 **Piața Unirii**
Competiția oficială (Competencia oficial)
Mariano Cohn, Gastón Duprat | 114' | Spania, Argentina [9U1]

■ PARCUL POLIGON FLOREȘTI

21:45 **Piața Unirii**
Competiția oficială (Competencia oficial)
Mariano Cohn, Gastón Duprat | 114' | Spania, Argentina [9U1]

■ IULIUS PARC OPEN AIR

21:45 **Lună plină**
Inocenții (The Innocents)
Eskil Vogt | 117' | Norvegia, Suedia, Danemarca, Finlanda, Franța, Marea Britanie [9P1]

■ UBB OPEN AIR

22:00 **Fără limită**
Orbul care n-a vrut să vadă Titanic (The Blind Man Who Did Not Want To See Titanic)
Teemu Nikki | 83' | Finlanda [9X1]

FOCUS ISRAEL

Nu sunt eu – identitate și diferență, dincolo de privirea celorlalți

Rareori se întâmplă ca un film, și mai ales un documentar, să fie cu adevărat intim și complex structural în același timp. Acesta este cazul lui *Nu sunt eu* (*I am not*) (2021).

Într-o demonstrație clară a talentului cinematografic și a sensibilității artistice, Tomer Heymann transformă o poveste adevărată într-un documentar primitor, plin de emoție, ascuțit, dar și pătrunzător din punct de vedere psihologic, doar ca să numim câteva atribute. Este o poveste care surprinde nu doar pentru că este o scânteie extraordinară în obișnuit, ci și pentru sinceritatea și dăruirea ei.

Pe parcursul celor aproape 100 de minute de durată, îl urmărim pe Oren Levy în căutarea identității sale. S-a născut în Guatemala, dar, la câteva luni după naștere, a fost adoptat de o familie de evrei israelieni și crescut în consecință. Este astfel un guatemalez care nu știe să vorbească spaniola și un evreu cu fenotip *gojim*. De mic a fost, așadar, victima respingerii de către o comunitate care se remarcă prin impermeabilitatea sa.

Din păcate, nu numai originea îi trezește înstrăinarea față de mediul său. Pe lângă moștenirea sa neevreias-

că, culoarea pielii lui este și un motiv de discriminare. De parcă nu ar fi de ajuns, Oren are și Asperger, care se manifestă prin dificultăți sociale și de comunicare. Este astfel nerăbdător, impulsiv și predispus la izbucniri, ceea ce de multe ori crește tensiunea acasă.

Nu este o exagerare atunci când Oren mărturisește că s-a simțit radical diferit toată viața. Natura radicală a acestei diferențe este, de asemenea, greu de exprimat în cuvinte. Aceasta nu este, totuși, cronică unei sinucideri prevăzute.

Oren se sprijină pe filmări. Prin intermediul lor, se retrage în lumea imaginației care este singurul spațiu în care se simte normal. Documentarul pornește, așadar, din acest context, dar

nu rămâne în el, ci reușește să proiecteze chiar lumea ascunsă lui Oren. Pe lângă filmările echipei lui Heymann, mai sunt și cele filmate de Oren însuși, prin care ni se arată modul lui de a percepe lumea.

Filmările lui sunt însă instinctive, dovadă fiind includerea unor detalii care îi atrag atenția la întâmplare. Mai apar și un câine, o pisică sau o fată timidă într-o tarabă din piața verde. Oren manifestă totuși o înclinație pentru imagini puternice, cum ar fi cele ale unei păsări moarte pe asfalt sau cele ale unui ursuleț de pluș rupt, așezat singur pe un parapet. Pe lângă filmarea lui Oren, el își exprimă gândurile, sentimentele.

Ca parte dintr-o nevoie firească de a se înțelege pe sine, Oren se simte chemat să-și cunoască părinții biologici și întreaga familie merge cu el în Guatemala. Regizorul îl însoțește și el pe Oren și face un portret al vieții sale de zi cu zi în țara de origine. Marcată de etichetele lui Asperger, precum și de fiu adoptiv, căutarea lui Oren nu urmărește însă o afirmare ca *statement*, ci, mai degrabă, înțelegerea diferenței care o constituie ființa.

Nu ratați ocazia de a-l însoți pe Oren în căutarea sinelui. Urmând exemplul de sinceritate dat de documentar, vă spun din toată inima că acesta este unul dintre cele pentru care cu adevărat merită să vă luați timp. Îl puteți urmări azi la Cinema Victoria la ora 12:30.

Emily Noejovich

Une ravissante idiote
Vineri, 1 iulie, ora 20.30

Par amour
du cinéma

Filme premiate & mari clasici
Simboluri ale cinematografului francez

Întâlnirea săptămânală cu cea de-a 7-a artă
programe subtitrate în limba română

TV5
MONDE

@TV5MONDERomania
europe.tv5monde.com/ro

Arta respiră în libertate

romania.europalibera.org

Maia Morgenstern: „Îmi puteți spune dumneavoastră ce înseamnă «dugliș»?”

Dacă vede lupul și vede că nu mai găsește nimic, își pune în gând una: așază cele două capete cu dinții rânjiți în ferești, de ți se părea că râdeau; pe urmă unge toți părțile cu sânge, ca să facă și mai mult în ciuda caprei, și-apoi iese și-și caută de drum”.

Mai încolo: „- Cumătră, mă părlesc, ard de tot, mor, nu mă lăsa! - Arzi, cumătre, mori, că nici viu nu ești bun! (...) După aceasta, capra și cu iedul au luat o căpiță de fân și-au aruncat-o peste dânsul, în groapă, ca să se mai potolească focul. Apoi, la urma urmelor, năpădiră asupra lui și-i mai trântiră în cap cu bolovani și cu ce-au apucat, până-l omorâră de tot.”

I-am adresat, așadar, doamnei Maia Morgenstern, protagonista unei ecranizări indie aproape horror *Capra cu trei iezi* (Victor Canache, 2022), care a avut premiera internațională la TIFF, întrebarea care mie, unuia, îmi stă de mai mulți ani pe buze: oare Ion Creangă scria ca un psihopat?

Iar doamna Morgenstern, căreia mi-am permis să-i spun „Doamna Maia”, a avut

amabilitatea de a-mi declara următoarele: „Mie nu mi se pare că scria ca un psihopat. Dar ceva-ceva material pentru genul horror iată, există. Și țin să precizez că domnul regizor Răzvan Victor Canache mi-a spus de la bun început ce-o să ne iasă. Nu m-a indus în eroare, zicându-mi c-o să joc în desene animate. De altfel, noi ne-am făcut mâna și ne-am împrietenit, lucrând la un scurtmetraj. Și să știți că-i admir enorm pe acești tineri cu care am făcut *Capra cu trei iezi* - Răzvan și Ioana. Au o pasiune greu de egalat, greu de explicat. Au construit singuri, cu mâinile lor, decorul. Vă spun: o casă! Iar în timpul filmărilor ei acolo au și dormit - pe platou, în casa aceea!”

Cât despre adevăratul film horror care-l implică pe marele clasic al literaturii române, doamna Maia a precizat: „Trebuie procedat altfel. Cu grijă, cu pedagogie, cu inteligență, Ion Creangă fiind foarte greu de citit, întrucât noi nu-i mai înțelegem limbajul. Or, pe vremea mea se petrecea o enormă eroare - care se produce și acum: eram în clasa a II-a, nici nu ști-am bine să buchisim, și, hai, copilași, să citim cu toții din Creangă! Mă credeți că nu înțelegeam nimic? Domnule, vă spun sincer, nu aveam nicio bucurie citindu-l. «Scoală, duglișule, înainte de răsăritul soarelui». «Duglișule». Ce-i ăsta, «dugliș»? Îmi puteți spune dumneavoastră ce înseamnă «dugliș»?”

Dragoș Vasile / Europa Liberă

FOCUS ISRAEL

Maia Morgenstern, despre relația cu regizorul Victor Canache, în timpul filmărilor la Capra cu trei iezi: „M-a sfâșiat, m-a făcut bucăți mici”

Actriță renumită și emblematică din industria teatrului și filmului românesc, Maia Morgenstern a participat ieri la o discuție marca InspiraTIFF, moderată de Cristina Stănciulescu.

Cele două participante au atins subiecte diverse, de la parenting, la noul film al actriței, *Capra cu trei iezi*, și impresiile acesteia despre profesia de actor.

„Am ieșit cu picioarele tremurând”, este ce a simțit Cristina Stănciulescu legat de filmul *Capra cu trei iezi*, al lui Victor Canache. Maia Morgenstern, actriță principală în film, a explicat cum ar trebui percepută pelicula: „E o abordare surprinzătoare pentru că avem prejudecăți, preconcepții, care blochează canalele de comunicare”.

Relația artistei cu regizorul a pornit inițial de la un raport de tip profesora-student, care a evoluat pe parcurs. „Țin minte că odată stătea la un curs [...] și Răzvan (cum îi spune aceasta lui Canache, n. red.) nu era cel care lucra, stătea ghemuit, cu coatele, cu pumnii și genunchii la gură și mă privea cu durere, știa ce m-așteaptă, știa că o să mă distribuie în filmul <Capra cu trei iezi>. Mă privea cu jale”, a povestit Maia Morgenstern.

„Mi-a spus undeva către sfârșitul etapei de studenție că o să joc în filmul lui, <Capra cu trei iezi>, sigur că mi s-a părut o glumă, mă ia să lucrez în filme de desene animate”, a adăugat aceasta, referindu-se la prejudecățile pe care le-a avut legate de proiect.

Protagonista a vorbit despre procesul de creație al filmului și de construcție a personajului, pe care l-a trăit prin interpretare. „Am simțit un pic atunci atmosfera, cât e de cumplit de greu, iar Răzvan este.. Victor!.. scuzee, este de o exigență înfiorătoare.”, a povestit cu umor artista. Relația sa cu regizorul a fost tumultuoasă, plină de suferințe și coborâșuri în realizarea operei cinematografice care păstrează în mod inspirat violența grafică în momentele cheie. „M-a sfâșiat, m-a făcut bucăți mici”, este ce a declarat teatral actrița despre colaborarea cu regizorul.

„N-am mai vorbit cu el, el vorbea cu mine, îmi dădea indicații non-stop, nu mă lăsa deloc. M-a enervat cumplit, a fost ceva îngrozitor, îmi venea să.. mă răstesc la el!” mărturisește Maia Morgenstern.

Legat de realizarea scenei văduvei îndurerate și performanța actriței, Morgenstern a explicat că „ține de meseria noastră, ține de profesionalism, ține de o rutină”. „[...] să fii cu toate mințile în capul tău și să fii absurd de conștient unde te afli”. Morgenstern a mai adăugat că un astfel de rol „înseamnă luciditate, control, profesionalism”.

Actrița a răspuns cu entuziasm întrebărilor despre experiența sa ca ac-

triță și amintirile ei din copilărie. Vorbind despre cum a fost să lucreze cu cei trei copii care au interpretat rolul ieșilor, Maia a afirmat că au lucrat și că s-au înțeles „foarte bine”: „Trebuia să ne punem și ciorapii, și bocancii, și hainele împreună.”

Deși este de părere că Ion Creangă este dificil de citit acum, deoarece „nu îi mai înțelegem limba”, Maia Morgenstern a spus publicului că „nu e de aruncat”. L-a dat ca exemplu pe Shakespeare, care deși este greu de înțeles pentru un vorbitor de engleză care se află la început, acest lucru nu înseamnă că nu va mai fi studiat. „Țin minte, în clasa a doua eram, pe vremea mea, trebuia să citim Creangă și nu înțelegeam nimic. Mare bucurie, mare plăcere în a citi nu aveam, pentru că eu am început să citesc greu”.

Morgenstern a mai împărtășit cu spectatorii modul în care acest lucru ne poate îndepărta de citit și de bucuria lecturii. Actrița a continuat să povestească despre experiența sa ca mamă protectivă și a menționat cu mândrie studiile terminate de copiii ei.

„M-am făcut actriță ca să pun în față oglinda vremurilor, oamenilor, societății, sa ne mai jucăm un pic, să trăim mai multe vieți, mai multe existențe, sa ne permitem luxul a da mai multe răspunsuri vieții. Are de-a face și cu aspirația către condiția de demiurg, de «eu creez»”, s-a confesat aceasta.

Din punctul de vedere al Maiei Morgenstern, actriță versatilă și mamă „foarte protectivă”, după cum se descrie aceasta, „filmul nostru nu oferă verdicte, deschide o perspectivă”, încercând să încurajeze publicul la opinii: „[...] de aici discuțiile, comentariile sunt bine venite și cred că ne-ar face foarte bine.”

Raluca Mefa & Sophia Blaga

“M-am făcut actriță ca să pun în față oglinda vremurilor, oamenilor, societății, sa ne mai jucăm un pic, să trăim mai multe vieți, mai multe existențe, sa ne permitem luxul a da mai multe răspunsuri vieții. Are de-a face și cu aspirația către condiția de demiurg, de «eu creez»”

MOVIE NIGHTS

**DIN 1 IULIE
ÎN FIECARE
VINERI
ORA 21:30
IULIUS PARC**

Accesul este gratuit.

Programul proiecțiilor este disponibil pe iuliusmall.com/cluj și fb.com/iuliusmallcj.

UNION SQUARE

Call Jane – Let the Sunshine In

We're facing a conservative time in America, where tradition trumps all. We are in the late 1960s, and abortion is illegal.

Joy's (Elizabeth Banks) pregnancy, a true housewife, puts her life in danger. She doesn't know what to do. "Fall down the stairs, that's how I've got it," comes one solution.

Joy still chooses to go before the board and ask for an emergency termination. Her request is denied: the law will be upheld if there is even a small percentage chance that the woman will

survive. But Joy isn't the type to risk her life for a law that doesn't take into account her wishes or her problems, so she sets off in search of alternatives.

The solution comes from Jane, an underground organization that Joy discovers, tests out for herself, then gets so involved that she fills the neighborhood with pies in the time it takes to practice her curettage technique on

a pumpkin. Because the double life of an American suburban wife better go through the stomach to stay secret.

Jane's network existed in reality and, between 1969 and 1973, provided medi-

cal services to enable women to have the right to make decisions about their own bodies under optimal conditions. During this period, an estimated 11 abortions are believed to have taken place.

Call Jane is a happy ending story, upbeat and determined to say something about the power that lies ready to be discovered in any of us, and especially about how important it is to try to help, whenever, by whatever means, as much as we can.

The film is set to the tune of 'Let the Sunshine In', which we can feel as an appeal to fight for life. The fact that stellar Joy doesn't lose anything along the way is almost unbelievable, but terribly touching and urges us to fight for what we have, to enjoy every moment. An optimistic message and a much-needed sentiment for the reality we live in, showing us that history repeats itself, with all its faults.

The film officially opens the event in the Open-Air Union Square and can be watched today, 26 June, at 10:00 at Victoria Cinema.

Crăița Nanu

COMPETITION

Utama. Breathtaking Magical Realism

Director Alejandro Loayza Grisi's debut feature film captures the need to change and confront natural barriers through a particular aesthetic. He builds a portrait of an indigenous Quechua couple threatened by the aggressive drought in the middle of the Bolivian steppes. Elderly shepherds Virginio and Sisa (exceptionally acted non-professional actors José Calcina and Luisa Quispe) are feeling the effects of global warming more and more deeply; their hopes gradually diminish as the days pass and the rain they pray for and haven't seen in a year fails to appear. Although their herd of llamas is slowly succumbing to dehydration and their resources are running low, their attachment to the home and land where they have lived their entire existence does not allow them to move to the neighboring town of La Paz. The two intend to die there, despite their grandson Clever's (Santos Choque) insistence that they leave with him in search of a better life.

Together with cinematographer Barbara Alvarez, Loayza Grisi has crafted a distinct visual sensibility for his film. Each frame appears as a contemplation of the

landscapes of that beautiful corner of South America; we can see this from the very first shot of the film, where we see Virginio walking alone through the barren, untamed wilderness. The slow pace, symmetrical and balanced compositions complement the emotionally charged atmosphere: the camera observes the characters, leaving them to go about their anguished existence or specific rituals, such as sacrificing an animal to invoke deities. The camera intervenes in the intimate space of the characters (now seen in the foreground) only when they are in the bedroom, acting as a mediator (or simply a spectator) of a marriage that has lasted for decades.

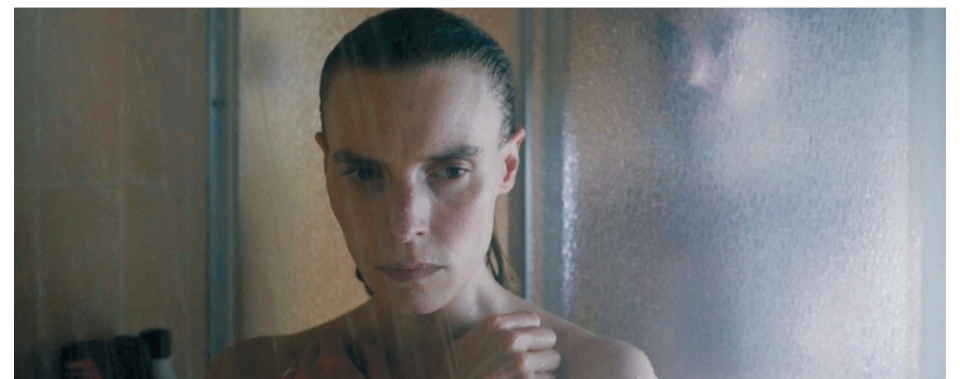
Full of recurring symbols and motifs, local legends and customs, *Utama* (our house in Quechua) captures life from a perspective perhaps too little known to the general public.

Emanuela Susanu

Utama is the winner of the Transylvania Trophy at TIFF.21. and can be watched today at 13.00 at the Florin Piersic Cinema.

FULL MOON

Speak No Evil: On the Edge Between Discomfort and Frustration

Danish director Christian Tafdrup's third feature captures the uncomfortable transformation of a seemingly mundane family reunion into mystery and anxiety. The film is based on a characteristic feature of contemporary society - political correctness, simultaneously interspersed with politeness taken to extremes and the concept of masks that we use publicly (presumably) for self-defence. What begins as a somewhat bizarre, but not entirely inappropriate, weekend getaway takes a sinister twist, cleverly handled by the filmmaker through the gradually gripping, suspenseful atmosphere (otherwise typical of psychological horror). *Speak No Evil* begins with the beautiful Tuscan countryside. It's summer, warm, beautiful, with a hint of holiday. We see the Danish couple Bjorn (Morten Burian) and Louise (Sidsel Siem Koch) with their daughter Agnes (Liva Forsberg) staying in their bohemian villa. They meet another couple, Dutch this time, Patrick (Fedja van Huêt) and Karin (Karina Smulders) with their son Abel (Marius Damslev). The forms used in constructing the family portraits are so similar that you can already feel in the air the plot-twist for which Tafdrup initiates us from the very

research, a healthcare organisation. A New York Times analysis shows that after the new ruling, half of US states will ban abortions.

The film that opened TIFF.21, *Call Jane*, is about the conservative 60s, when abortion was illegal in the US. It also talks about the sinister effects of that kind of ban.

first scenes. Immediately after their meeting, we get our first clue: Bjorn becomes perhaps a little more attracted to Patrick's boisterous and bold personality than is appropriate. While there is no narrative underpinning that explicitly describes their subtly erotic relationship, the camera is not shy about tracking details that expose this, such as Bjorn's face being fixed in close-up as he stares at Patrick with a wide-open smile. It all becomes predictable and extremely violent afterwards. Tafdrup wisely manipulates our discomfort levels-though we suspect how he'll distort the situation in the climax (in a note visibly inspired by Haneke's *Funny Games*), the ways the filmmaker leads us there are more uncomfortable than the resolutions themselves. When Karin and Patrick finally bare their teeth, the only people who are surprised are Bjorn and Louise. All we're left to do is watch for an outcome we already suspect, while we wait for the minutes of unmitigated anxiety to drain away. The Danish satire that follows the challenges of the middle-class man in society runs on the last day of TIFF.21 at 22:30 at Victoria Cinema.

Emanuela Susanu

Maia Morgenstern, about her relationship with director Victor Canache during the filming of *The Goat and Her Three Kids*: “It tore me apart, it tore me into little pieces”

Renowned and emblematic actress in the Romanian theatre and film industry, Maia Morgenstern participated yesterday in an InspiraTIFF discussion, moderated by Cristina Stănculescu. The two discussed topics ranging from parenting to the actress's new film, *The Goat and Her Three Kids*, and her thoughts on the acting profession.

“My feet were trembling when I came out” is how Cristina Stănculescu felt about Victor Canache's film, *The Goat and Her Three Kids*. Maia Morgenstern, the film's lead actress, explained how the film should be perceived: “It's a surprising approach because we have prejudices, preconceptions, which block communication channels”.

The artist's relationship with the director initially began as a teacher-student relationship, which evolved over time. “I remember once sitting in a class [...] and Răzvan (as she calls Canache, editor's note) wasn't the one working, he was squatting, with his elbows, fists and knees to his mouth and he was looking at me with pain, he knew what was waiting for me, he knew that he was going to cast me in the film *The Goat and Her Three Kids*. He looked at me with grief,” Maia Morgenstern said.

“He told me somewhere towards the end of my student years that I was going to be in his film, *The Goat and Her Three Kids*, of course I thought it was a joke, he was taking me to work in cartoon films,” she added, referring to her prejudices about the project.

The protagonist spoke about the process of creating the film and building the character, which she experienced through acting. “I felt the atmosphere a little at the time, how terribly difficult it is, and Razvan is... Victor!.. sorry, he's terrifyingly demanding”, the artist recounted joking. Her relationship with the director has been tumultuous, full of ups and downs in the making of the cinematic work, which retains the inspired graphic violence at key moments. “It tore me

Foto: Andrei Micuța

apart, it tore me into little pieces” is what the actress theatrically said of her collaboration with the director.

“I didn't talk to him, he talked to me, he gave me directions non-stop, he wouldn't let me at all. It annoyed me terribly, it was awful, I wanted to... I wanted to lash out at him!” confesses Maia Morgenstern.

Regarding the making of the scene of the grieving widow and the actress' performance, Morgenstern explained that “it's part of our job, it's part of our professionalism, it's part of a routine”. “[...] to be in your right mind and be absurdly aware of your whereabouts”. Morgenstern added that such a role “means lucidity, control, professionalism”.

The actress enthusiastically answered questions about her experience as an actress and her childhood memories. Talking about what it was like to work with the three children who played the role of the kids, Maia said they worked and got on “very well”: “We had to put our socks, boots and clothes together.”

Although she thinks Ion Creangă is difficult to read now because “we don't understand his language any more”, Maia Morgenstern told the audience that “it's not a throwaway”. She gave Shakespeare as an example, which although difficult for a beginning English speaker to understand, doesn't mean it won't be studied. “I remember, in second grade we were, in my day, we had to read Creangă and we didn't understand anything. Great joy, great pleasure in reading I didn't have, because I started reading slowly”.

Morgenstern also shared with the audience how this can take us away from reading and the joy of reading. The actress went on to talk about her experience as a protective mother and proudly mentioned her children's completed studies.

“I became an actress to hold up a mirror to the times, to people, to society, to play a little more, to live more lives, more existences, to have the luxury of giving more answers to life. It also has to do with the aspiration to the condition of demiurge, of «I create»”, she confessed.

From the point of view of Maia Morgenstern, a versatile actress and “very protective” mother, as she describes herself, “our film does not offer verdicts, it opens up a perspective”, trying to encourage the audience to have an opinion: “[...] hence discussions, comments are welcome and I think it would do us a lot of good.”

Raluca Mefa & Sophia Blaga

FULL MOON

Luzifer – An Esoteric Journey Between Angels and Demons

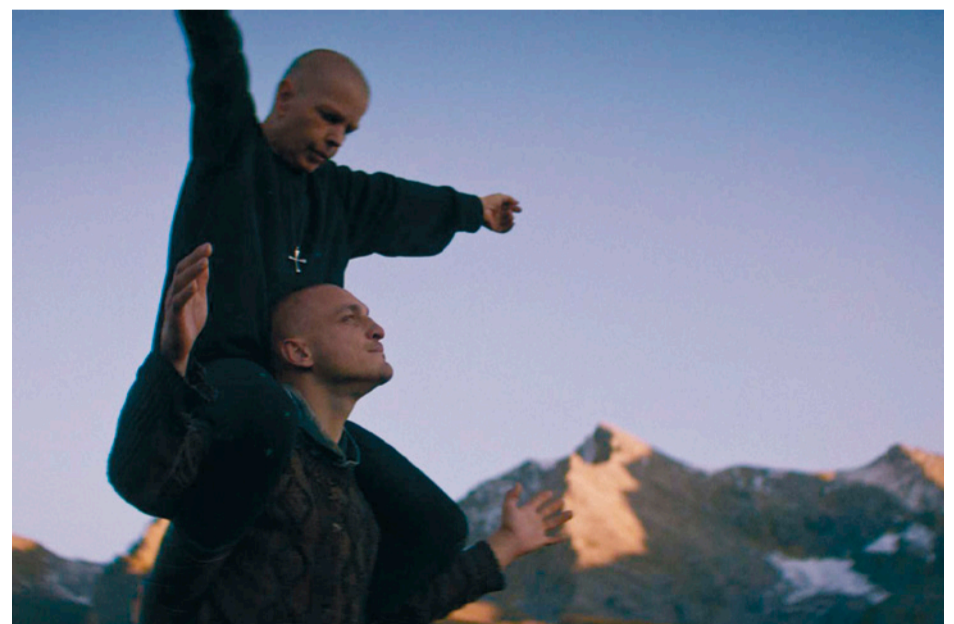
On the last day of the festival, we have the film of a promising young Austrian filmmaker, Peter Brunner. The young son of a psychoanalyst and a painter-therapist, *Lucifer (Luzifer) (2021)* stands out for the vicissitude of its images, the precision of its sound and the abundance of metaphors it works with. It's experimental art filmmaking that taps into the mystical, even esoteric potential of the Alps.

From cow calving, cleared forests and camera drones, *Lucifer (2021)* is anything but conventional. Besides the opulence of its sound, what stands out most is its allegorical complexity. Lucifer negotiates the impact of modernism with the “harmony” brought by religion and nature floating with spherical images and heavy sounds, which becomes its articulating principle. According to critics, it is “an exemplary illustration of the ability of the language of

film to give depth to the deepest and most sincere feelings of the human soul”.

Inspired by the true story of an exorcism, the film tells the story of a man with, Johannes (Franz Rogowski), on the brink of childlike innocence and the mental disability of a wild child and his mother, Maria (Susanne Jensen), a former alcoholic and drug addict. In an effort to overcome her addictions, Maria takes refuge in a mountain hut with her son and in esoteric ritual healing and a release through faith. The search for salvation and the path of repentance are not exclusive to Mary, but she extends her martyrdom to her son. Cut off from the world and forced into exile in nature, Johannes finds a friendly soul in his eagle.

But the spiritual rest of the mountains is shattered when the land on which the hut stands is sold. It's the installation of a ski resort for profit, which sets off a chain

of disastrous events whose origin is not very clear. But we feel the ambiguous force of the ancestral scent that seems to protect what rightfully belongs to it. In an unspoken metaphor for urban development, the tourist exploitation of the alpine paradise threatens to poison and awaken the devil.

The film thus becomes a story of atrocities that ends only with the image of burning in flames. We witness both incest

and physical violence, whipping and general destruction, as if eternal paradise had been sucked into a whirlpool. On the brink, Johannes is torn between the archangel Raphael and the fallen angel of Lucifer.

Awarded a Boccacino d'Oro among other honours, you can find it today at Sapietia at 22:30.

Emily Noejovich

